

ACC. N:R M. 10943: 1-3.

Landskap: *Blekinge* Upptecknat av: *Eric B. Karlsson*
Härad: *Medelstad* Adress: *Brästorp, Tving*
Socken: *Tving* Berättat av: *Iren E. Wallin*
Uppteckningsår: *1949* Född år *1862* i *Tving*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Platsen för vigsel och dop. *s. 1-3*

LUF 68.

ACC. NR M. 10943: /.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1840_1860 var s.k. kyrkbröllop det finaste, så bröllop i hemmet, att vigas i prästgården var enbart för mycket fattigt folk.

Vigsel förekom alltid i brudens hem och förekom då alltid stort släktkalas varvid både präst och klockare skulle närvara.

Kyrkbröllop eller vigsel var en privilegie för officerare och brukspatroner, stor ståt uppvisades vid ankomsten till kyrkan, vigseln förrättades efter gudstjänsten, skulle bröllop hållas i brudens hem efter vigseln blev stor ståt utvecklad även vid avresa från kyrkan, det kunde ju även då hända att brudparet avreste till sitt hem direkt från kyrkan.

Det kostade penningar att få vigas i kyrkan och därför blev det enbart de rika som kunde begagna sig därav.

Den välsituerade bondebefolkningen höll alltid bröllop i hemmet åtföljt av stora släktkalas.

Hantverkare, torpare och tjänstefolk vigdes i regel i prästgården / ibland bjöd prästen på vin / bonden kunde ibland anordna bröllop för sitt tjänstefolk och då blev det i hemmet med kalas.

För alla och envar blev det någon traktering i hemmet efter

Luf 68

9.
ACC. NR M. 10943: 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

vigseln för de allra närmaste släktingarne, vilka infann sig med mat av alla de slag.

Från 1860- 1880 minskades hemnavigseln, kyrkbröllop ökades.

Från 1880-1900 minskades hemnavigseln mera och prästgårdsvigsel tilltog, kyrkbröllop minskades.

Från 1900-1925 ökades åter kyrkbröllopen, värme installerades i kyrkorna, kostnader för öppnandet av kyrkan blev reducerat och fixerat så att det ej var godtyckligt av prästen att bestämma priset, fortfarande var det kalas efter vigseln om ej i hemmet så å något hotell i grannskapet.

Numer förekommer ej bröllop i hemmen beroende på brist på tjänare och hjälp, ransonering m. fl. orsaker.

De flesta vigslar sker numer i prästgården, enstaka fall i kyrkan, ej heller i hemsocknens kyrka, många reser långt avlägset för att viga i största hemlighet.

Det har ju under denna tid varit något annorlunda i olika komuner en del präster samordnar 2-3 vigslar å samma dag och bjuder samtliga på kaffe och dopp.

ACC. N:R M. 10943:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Någon skilnad på att använda kyrkan för vigsel är det ej nu utan det förekommer för såväl tjänstemannen som dagakarlen.

Dopet:

Dophandlingen skedde i regel i hemmen i de burgnare klasserna, alltid s.k. Kresningagille där både klockare och präst närvore samt så stor del av släkten som hemmet kunde rymma, de fattigaste folket fick döpa sina barn i sakristian, i några fall inför församlingen i samband med gudstjänst, prästen bjöds ej då dopet förrättades i sakristian, då kyrkdop förrättades inbjöds prästen till gillet, om barnet var krent till hälsan begärdes dop i prästgården, vid sådana tillfällen bjöd ej prästen på något.

Det var fattigt folk som lät döpa sina barn i sakristian eller å prästgårdens exp. några bjudningar förekom ej då.

Kyrktagning upphörde från 1900 talets ingång och tidigare skedde det alltid i kyrkan, från 1890 var det ej allmänt att kyrktagning förekom.

Fr.o.m. 1900 döpas alla barn i kyrkan i samband med gudstjänst några gillan liknande tidigare förekommer ej numer.